

VILÁGOS SÁG

Kolozsvár
1946 május 19

Szerkesztőbizottság: BENEDEK MARCELL, KACSÓ SÁNDOR, KÓS KÁROLY
Felelős szerkesztő: BALOGH EDGÁR

Vasárnap
III. évfolyam, 110. szám

Felekezeti tanszemélyzetünk nyugdíj ügyében!

Magyar nyelvű oktatásunk biztosítása érdekében folytatott szakadatlan küzdelemünknek és a demokratikus Groza-kormány megértő iskolapolitikájának köszönhető, hogy a romániai magyarságnak egyre kevesebb tanügyi panaszja van. Ez feltétlenül egyik legjobb eredménye fiatal demokráciánknak. Amikor most mégis ismét tanügyi kérdést vetünk fel és sürgős intézkedésre hívjuk fej kormányunk figyelmét, ezzel is azt szeretnénk elérni, hogy demokráciánknak ez a vívmánya teljesebbé és minden tekintetben örömejenné váljék.

Sokszáz nyugdíjas felekezeti tanárunk és tanítónk még mindig megoldatlan nyugdíj-nyugdíj ügyében van szó. Felekezeti nyugdíjas tanároknak és tanítóknak a Groza-kormány uralomrajutása, hejyesebben Eszakerdély bekapcsolása óta — tekintve némi egészen rövid ideig tartó előlegfolyósítástól — egyetlen bami nyugdíjat vagy juttatást nem kaptak. Ez pedig teljességgel lehetetlen és megengedhetetlen állapot.

Felekezeti tanáraink és tanítóink a bécsi döntés előtti kisebbségi évek reakciós kormányzatai idején nyugdíjukat az illetékes felekezeti nyugdíjpénztárakból kapták, mert az állam nem volt hajlandó számukra a szükséges összeget folyósítani. A bécsi döntés után az egyházak rendezni akarták ezt a kérdést a magyar állammal, ami sikerült is. Az egyházi nyugdíjintézetek befizették a szükséges összeget a magyar állami nyugdíjpénztárba, így az állam a felekezeti tanárok és tanítók nyugdíjijerhét átvette és ettől kezdve az állami tanárok és tanítók nyugdíjával teljesen egyenlő összegben a felekezeti feleket is fizette.

A felszabadulás, illetőleg Eszakerdély bekapcsolása után a román állami nyugdíjintézet — megállapítva, hogy a magyar állam a felekezeti tanárokat és tanítókat az ugynevezett nem állami nyugdíjintézet pénz-lárból fizette — felekezeti tanároknak és tanítóknak nyugdíjijának folyósítását megtagadta azzal az indoklással, hogy nem állami nyugdíjasok.

Ez a látszólag helyes érvelés onnan ered, hogy a magyar állami nyugdíjintézetnek két osztálya volt. Az egyik osztály az állami iskolák tanszemélyzetének nyugdíját folyósította, a másik a nem állami, vagyis a felekezeti iskolák tanszemélyzetének nyugdíját intézte, pusztán azért tévo ez a megkülönböztetés, hogy az egyházak autonómiáját legalább látszólag megőrizze. Egyébként a két osztály teljesen azonos jogokkal és feltételekkel intézte a tanszemélyzet ügyeit.

Felekezeti nyugdíjas tanítóink és tanáraink tehát joggal várhatják, hogy nyugdíjukat a román állami nyugdíjintézet is folyósítsa. Ha vita lehet ebben a kérdésben, akkor az a román állami nyugdíjintézet és a magyar állami nyugdíjintézet között állhat fenn, de megengedhetetlen, hogy addig is, amíg ez rendeződik, a népoktatás és központi oktatás terén áldásos munkődést kifejtett tanárok és tanítók éhezzenek.

A kérdéssel a MNSz brassói százasa intézőbizottsága is foglalkozott és határozatban kérte a kormányt a kérdés mielőbbi sürgős elintézésére. Sőt javaslat is tett, hogy mindaddig, amíg ez a kérdés a két állam között elintéződik, a MNSz és az illetékes magyar egyházak kezességére utalott folyósítsák máris a sokat szenvedett nyugdíjas felekezeti tanároknak és tanítóknak nyugdíját.

Erre annál is inkább nagy szükség van, mert köztudomású, hogy a felekezeti nyugdíj a múltban az államnál is alacsonyabb volt a felekezeti tanároknak és tanítóknak rendszeres fizetéséből is csak tengődtek.

Az illetékes miniszteriummal folytatott tárgyalások során konkrétan felmerült az is, hogy milyen alapot lehetne erre a célra igénybe venni a kérdés végleges elintézéséig. Sajnos azonban, azóta sem történt semmi ezen a téren, de reméljük, hogy a Groza-kormány ezt a kérdést is ugyanazzal a megértéssel intézi el rövidesen, mint többi iskolai kérdésünket.

Több száz éhező nyugdíjas felekezeti tanárunk és tanítónk helyzete semmiképpen sem maradhat megoldatlanul!

d. gy.

A román háborús főbűnösök ügyében

Tizenhárom halálos ítéletet hozott a bukaresti népbíróság

BUKAREST. (Rádió.) A bukaresti Népbíróság az alábbi ítéletet hozta a román háborús főbűnösök ügyében. Jon Antonescu, Mihail Antonescu, Horia Sima (távol), Pantazi, Vasiliu Constantin Piki — halál, Titus Dragos 15 év, Dobre Gheorghe életfogytiglan, Marinescu Jon 20, Braileanu Traian 20, Popeseu Dumitru 10, Petrovicescu Constantin életfogytiglan, Danilescu (távol) életfogytiglan, Busila Jon 10, Mares Nicolae 10; Tomescu Petre 15, Dumitru Vasiliu (távol) életfogytiglan, Sturza (távol) halál, Protopopescu (távol) halál, Georgescu (távol) halál, Papanace (távol) halál, Janscschi (távol) halál, Alexianu tábornok halál, Radu Lecca halál, Cristescu halál. Mindannyiuk vagyonát elkobozták.

Angol vélemény szerint

a külügyminiszterek párisi tanácskozása nagyon hasznos volt

Molotov, Byrnes és Bevin elutazott Párisból

PARIS. — A külügyminiszterek csütörtökön este berekesztették április 26-án megkezdett ülésüküket. A záróülésen végleges formába öntötték az olasz fegyverszüneti feltételek módosítását. Ezt a fegyverszüneti egyezményt De Gasperi olasz miniszter elnök és Morgan tábornok, a Földközi-tengeri szövetséges hadsereg főparancsnoka fogja aláírni.

A záróülésen ismét tárgyalták a német kérdést. Molotov elutasította azt a javaslatot, hogy Németország kérdéseivel különleges bizottság foglalkozzék. Bevin angol külügyminiszter ellenezte Bidaultnak a déljelöti ügyben tett javaslatát, melyek a Ruhr- és Rajna-vidék nemzetközivételejére és a Saar-vidék Franciaországhoz való csatolására vonatkoztak. Bevin hangoztatta, hogy Németországot egységként kell kezelni és mindaddig nem lehet véglegesen dönteni nyugati határáról, amíg keleti határai ideiglenesek.

A külügyminiszterek a további tárgyalásokat helyettesítőre bízták. A külügyminiszterhelyettesek május 27-én parafálják a francia-olasz határvonalra vonatkozó megállapodást és május 29-én meghallgatják Olaszország és Ausztria megbízottait Dél-Tiroj kérdésében.

Molotov, Byrnes és Bevin pénteken reggel reptülőgépen elutazott a francia fővárosból. Byrnes elutazása előtt kijelentette, hogy nem távozik csüggedten.

Párisi jelentések szerint francia diplomáciai körökben a következő vélemény alakult ki az érkekezejeiről: A külügyminiszterek megismerték egymás véleményét a különböző fontos kérdésekben. Tudják, milyen engedményeket kell tenniük, hogy megegyezésre jussanak és ezt jelentős nyereségnek kell tekinteni.

Londoni diplomáciai körök véleménye a következő: A párisi konferencia több fontos kérdésben eredménytelenül végződött, de néhány jelentős problémában sikerült határozatot hoznia: Erdély visszacsatolása Romániához, a Dél-Tirojra vonatkozó osztrák igények elutasítása és az olasz flotta felosztása. Egy angol szövívő szerint a háromhetes tanácskozások nagyon hasznosak voltak.

Lapadetescu közvádoló:

A Népbíróság nem a román nép bosszúja a magyarok ellen, hanem az együttlakó népek igazságtétele a fasiszták felett

Megkezdte a munkatáborok és munkásszázadok fasiszta parancsnokai bűnperének tárgyalását a kolozsvári Népbíróság

KOLOZSVAR. — A Népbíróságon csütörtökön délután Pau közvádoló folytatta vádbeszédét. Felelőitette, hogy Simó janu arra a kérdésre, hogy Bethlen Béla ideológiai meggyőződéséből segítette-e kiszabadítani a politikai foglyokat, a janu azt válaszolta: „Nem, hanem opportunizmusból!” Bethlen Béla, ha támogatta is az ellenállási mozgalmat, azt akkor tette, amikor az orosz hadsereg már Feleken volt. Ezután kitért a weimari Németországra, amelynek az első világháború után nem voltak törvénelmi feloldásigéi bírái és ügyészei, mert ha lettek volna, a hitleri német imperializmus nem hódíthatott volna létre és nem robbant volna ki a második világháború.

Példás büntetést kér a vádlottakra.

A vádbeszéd után Alexandrescu, Pászta, Ambrás és Nagy Tibor vádlóüggyvédok beszéltek, kérve a vádlottak felmentését.

Lapadetescu népüggyész vádbeszédére éjjel 12 óra körül került sor.

— Több száz ezer halott, nevében kérünk igazságot! Nem személyi érzések miatt vagyunk itt, hanem fasiszták miatt. Annak a politikának a követőit kell ítélnünk, amely az emberből bestlát csinált és ölni létszerte. Ez a fasiszma az ézezeket gyilkolt le a német haditáborokból és halottakkal töltötte meg a városokat és falvakat. Számos megye román halottai a fasiszma áldozatai voltak. Nem a román nép kér bosszút itt a magyar nép ellen hanem az együttlakó népek szolgálatnak igazságot a fasiszták felett.

Kijelentette, hogy a vádlottak nem felelőseknek látnak, hanem eszejevő végrehajtói voltak a fasiszta törvényeknek. Hogy mennyire nem nyújtanak helyes képet a vádlottakról az egyoldalú nyilatkozatok, an-

nak bizonyítására. Lapadetescu népüggyész Teleki Béla grófról, az ismeretlen helyen tartózkodó vádlotról emondta, hogy egy évvel azelőtt, mielőtt a Béke Párt felé tapogatózott volna, 1943 októberében tartott beszédében „kommunista társaságként” jellemezte őket, akiket sikerült megfélemlő helyre juttatni.

A vádlottak az utolsó szó jogán felmentésüket kérték.

A Népbíróság hétfőn reggel 8 órakor hirdeti ki ítéletét.

A háborús bűnösök hetedik csoportja

Pénteken reggel kezdte meg a kolozsvári Népbíróság a háborús bűnösök hetedik csoportjának tárgyalását. A román és zsidó munkásszázadok letartóztatásban lévő volt vezetőit kegyetlenkedéssel, embertelen bánásmóddal és többek halálának okozásával vádolják.

A vádlottak közül Vitcu Nicolae 55 éves alezredes, a hunyadi katonai területi parancsnokságnak vezetője, majd a 102-ös zsidó munkatábor parancsnoka volt. Bántotta, szidalmazta, ütötte és rettegésben tartotta embertelen bánásmódjával a munkásszázadhoz tartozókat.

Nicolasescu Ion 30 éves tényleges kapitány a 102-ös zsidó munkásszázad parancsnoka volt. Napi 14 órát dolgoztatta ezekben, hólam a munkaszolgálatosokat.

Dr. Györi Larna 53 éves kolozsvári ügyvéd, mint főhadnagy a 110/26 zsidó munkásszázad parancsnoka volt. Alantaszainak — a vádirat szerint — többször kijelentette: „Ne kíméljétek a zsidókat, mert úgy is halálra vannak ítélve!” Uk-

rajnai deportálással fenyegette a század tagjait, akikkel embertelenül bánt.

Szomju Pál, a 10/2 nagybányai zsidó munkásszázad parancsnoka a századába beosztott zsidókat állandó rettegésben tartotta és bántalmazta.

Hétfői Ferenc 55 éves nagybányai mérsáros, mint őrmester, a román lakosságot terrorizálta bántalmazta és gyalázta.

Szika István 55 éves szilágyosmlyői főhadnagy a fasiszta szervezet, valamint a kémelhárító tagja, hírhedt antiszemita és sovinszta volt.

Gáll Ferenc a 13/2 munkásszázad parancsnoka meggyőződéses nyilas, a századhoz tartozókkal bestialis módon bánt.

Dr. Oláh Ferenc kolozsvári sebész-orvos, mint a 25. hadosztály orvosa. Lengyelországban a foglyokkal szemben a legembertelenebb módon viselkedett.

Szabó József aradmegyei kereskedő szintén a foglyokkal kegyetlenkedett, a legválogatottabb kínzásokkal kitalálva.

Lax Reinrich, azaz Cain, zsidószármazású vádlott a Dornhau-i és a Schotterwerk-i léger hóhéra, pénzért és anyagi előnyöket biztosító hivatalokért önként az „SS” szolgálatába állott a deportáláskor és sajátkezeleg akasztotta fel társait.

Boschner Ion német származású nagybányai gazda, az „SS” szolgálatába állva, a „halálbrigád” tagja lett és Auschwitzban szintén kivégző volt.

Orbán Imre, a szolnokdombokamegyei Reteg község bírójá és nyilas szervezője, a román és zsidó lakosságot terrorizálta, valamint az orosz és román hadifoglyokat kínzta.

A vádirat felolvasása után megkezdtek a vádlottak kihallgatását.

Szombathelyi volt vezérkari főnök büntetésének súlyosbítását követeli a magyarországi sajtó

Tízévi kényszermunkára ítélte a budapesti Népbíróság a volt Kolozsvári Estilap egyik szerkesztőjét

BUDAPEST. — A budapesti Népbíróság Kis-tanácsa Borbély Andor újságíró, a volt budapesti „Virtus” című nyilaslappal németbarát és háborúra uszító szerkesztőjét 10 évi kényszermunkára ítélte. Borbély Andor közismert alak volt Kolozsváron is. A bécsi döntés után Budapestre jött Kolozsvárra és itt az azóta megszűnt „Estilap” című napilapnak volt szerkesztője. Cikkeiben és írásaiban állandóan a német náciizmust dicsőítette és hosszú időn át folytatta az erdélyi magyarság körében a lelki kútrmérgeztést. Tevékenysége és modora a tárgyilagosságon gondolkodók körében már akkor ellen-szenvet váltott ki és mert erkölcsi gatlá-sai semmiféle téren nem voltak, összeü-tkezésbe került „bizonyos anyagi ügyek miatt” még a reakciós vezetés alatt álló volt Magyar Sajtókamarával is, amelynek

hirhordó fasiszta elnöke, az azóta halálra-ítélt Kolozsvári-Borcsa Mihály is kényte-len volt Borbély Andort újságírói tevé-kenységétől átmeneti időre eltüntetni.

A Magyar Népbíróságok Országos Tanácsa most tárgyalta Szombathelyi Ferenc volt vezérkari főnök és vezérezredes fel-lebbezést, melyet a népbíróság ítélete el-len a vád és védelem nyújtott be. Szom-bathelyi Ferencet — mint azt jelentet-tük — elsőfokon 10 évi fegyházra ítélték.

A magyarországi demokratikus sajtó-ban nagy felháborodást keltett az enyhe ítélet. A lapok felsorolják Szombathelyi bűnlajstromát. A voronyezsi vérfürdőnél, ahol két teljes magyar hadtest, 150.000 ember esett áldozatul, a magyar csapatok felelős vezetője volt. Mint vezérkari főnök, semmi komoly intézkedést nem tett a szé-

gyenteljes újdéki, szabályai és topolyai vérengzések ellen. Később megalakította a vezérkari főnökség különbírósgát. Ez a törvénytelenül működő bíróság becsületes magyar hazafiak, szocialisták, haladószel-leműek tömegét juttatta bíróra. Aldoza-tai között van Józsa Béla, Erdély nagy szabadságharcosa is. Nem akadályozta meg egy másik magyar szabadságharcos, Schönherz Zoltán kivégzését sem, noha akkor magasállású személyiségek, mint Serédi hercegprímás és Nagybaconi Nagy Vilmos hadügyminiszter jártak közben nála Schönherz érdekében.

A budapesti demokratikus lapok mind-ezekért a bűnökért nevelésnek minősít-tették a Szombathelyi ügyben hozott íté-letet és követelik, hogy a NOT ezt feltét-lenül súlyosbítsa.

Antonescu faji törvénye alapján adott ki rendelkezést a kolozsvári Iparkamara a kereskedelmi és iparvállalatoknak

KOLOZSVÁR. — Szerkesztőségünk a kolozsvári Kereskedelmi és Iparkamarától 4003—946. belső szám alatt közlé- tételre május 14-én hivatalos közlést kapott, amely lapunk 15-i számában meg is jelent. A közlemény hivatkozással az 1943. évi 634. számú törvényrendeletre, az összes ipari és kereskedelmi vállalatokat arra kötelezi, hogy május 31-ig alkalmaz- zottaik névjegyzékét állítsák össze és nyújtsák be a Kereskedelmi és Iparkamarához. Azokat, akik ezt elmulasztandák, a közlemény súlyos büntetéssel fenyegeti meg.

Szerkesztőségünk, bízva abban, hogy a munkaügyi minisztérium csakis olyan tisztviselőket tarthat, akik őszintén demokráciát, készséggel adott helyet a közleménynek, anélkül, hogy utána nézett volna annak, miről is szól az a bizonyos 634-es rendelet?

Az egyik munkásvezetés alatt álló kolozsvári gyár azonban óvatosabb volt. Az 1943-as évfolyamu hivatalos lapban utána nézett annak, hogy milyen törvényrendelet alapján kötelezi alkalmazottai bejelentésére?

Megdöbbenne állapította meg, a 634—1943. törvényrendelet ugyanaz az Antonescu írta alá, aki éppen most felel há- borus és fasiszta gaztetteiért. Ez a törvényrendelet arról szól, hogy az ipari és kereskedelmi vállalatok csak 20 százalékban tarthatnak „kisebbségeket”, nyolcvan százalékban pedig románokat kell alkalmazniuk, igazgatóságuknak pedig 100 szá- zalékban románokból kell állania.

Az említett gyár vezetői a kolozsvári Szaktanács elé vitték az ügyet, ahol az a vélemény alakult ki, hogy a közle- mény kiadói büntetést követtek el és azokat le kell tartóztatni.

Felhívjuk hatóságaink figyelmét, hogy — hivatából üldözendő cselekményről lévén szó — azonnal járjanak utána: kinek a rendelkezése folytán láthatott napvilágot ez a közlemény? Az 1944 szeptember 12-i fegyverszüneti szerződés ren- delkezései értelmében, amely az összes faji, jellegű törvényeket hatályon kívül helyezi, valamint az 1945 augusztus 6-án megjelent 629. számú törvényrendelet értelmében, amely bünteti azokat, akik az ország egyik nemzetiségének előjogokat biz- tosít, vagy másokat elnyom — ezeket az irakat büntessék meg. Részünkről is azonnali szigorú eljárást követelünk!

A tulzott adókvivetés

a kisiparosok anyagi romlását idézné elő

— állapította meg a Kisiparos Szaktanács

KOLOZSVÁR. — A Kisiparos Szakta- nács Csákványoszy Károly elnöklete alatt csütörtök délután tartotta meg ren- des havi ülését.

Elnöki megnyitja után a felszólalók az április 28-án és 29-én megtartott kisipa- ros értekezlet kérdését vitatták meg. Több felszólaló között Halász Sándor és Susman Ioan köszönetüket fejezték ki az ezideig legtöbb eredménnyel végződött konferencia előkészítőinek. Hangsúlyozták azonban azt is, hogy azoknak a kívánsá- goknak teljesítése érdekében, amelyek az értekezleten elhangzottak, a harcot to- vább kell folytatni mindaddig, amíg a kis- iparosok minden sürgősen megoldásra vá- ró kérdése rendezést nyer.

Bennik Ferenc dr. terjesztette elő a titkári jelentést, amely részletesen fog- lalkozik — többek között — az adó-kér- déssel, a különböző községi és egészség- ügyi illetékek, az anyagbeszerzés kérdé- sel és más belső szervezeti ügyekkel. A jelentés legfontosabb pontja az adókérdés volt. A most folyó adókvivetések rendkívül súlyos adóterhek árnyékát vetik előre. Ha a tervezett, illetve javasolt adóalapok va- lósággyá válnának, az a kisiparosság any- gi romlásához vezetne.

A jelentés további részében rámutat ar- ra, hogy a közterhek fokozása követke- zésben ma már az a helyzet áll elő, hogy az egy segéddel és egy tanonccal dolgozó

iparos közterhei (adó, betegségélyző, köz- munkaváltás, egészségügyi illeték, stb.) havonta majdnem félmillió lejre ru- gnak, ami évente közel 6 millió lej közterhet jelent, nem is számítva a kötelező jóté- konysági célokra adott összegeket.

A Kisiparos Szaktanács részletesen megvitatta az adókérdésben előállott új helyzetet s elhatározta, hogy a helyzet su- lyosbodásának megakadályozása érdeké- ben mindent meg fog tenni. A Kisiparos Szaktanács vezetősége a továbbiakban le- szögezte, hogy a kisiparosság teljes ere-

jével hozzá akar járulni a közterhek vi- seléséhez, azonban a közterhek állandó növekedése elviselhetetlen nehézségek elé állítaná a kisiparost.

Moldován Márton, aki a Kisiparos Szak- tanácsot képviseli a Városi Tanácsadó Testületben, jelentést tett az eddig lefoly- tatott tárgyalásokról és bejelentette, hogy a Városi Tanácsadó Testületben a Kis- iparos Szaktanács részéről még egy nő tag is részt vehet. A Szaktanács Bódi Mária női kalapot küldte be a Városi Tanácsadó Testületbe.

Hol találkozunk ma este 8 órakor?

A
KRATEYL

cirkusz nagy megnyitó diszeloádásán,
ahol világvárosi műsorban gyönyörködhetünk.

Kényelmesen váltsa meg jegyét az

„ORGÁN” színház és filmirodában
Szabadság-tér 22. Szentegyház-utca sarok. Telefon 303.

Autósok figyelmébe!

Veszek és eladok mindenféle autót és autórészeket.

Z. BOROS

Budai Nagy Antal-utca 73.

Használt ruhákért és kabátokért a legmagasabb árat fizeti

az „INTIM”

Szentegyház-utca 6.

Boru esetén?

Megsugjuk Önnek a választ

Béke étterem

(Kellémos emeleti helyiségek.)

Március 6-utca (volt Szentegyház) 34.

Mindkét helyen izletes konyha, kitűnő italok, figyelmes kiszolgálás. Harry hangulatzené szórakoztat.

Derü esetén?

Béke kert

A belváros legszebb kerthelyisége.

Jól jegyezze meg a címet.

Ilie Lazar és a „kisebbségek”

Az uszító Ilie Lazar, a Maniu-féle Nemzeti Parasztpárt vezető emberének akasztóházai beszédét közli a „Dreptatea”.

Beszédének egy részét — éppen mert mindennél jobban jellemzi Maniu és Ilie Lazar pártját — szószerint közöljük:

— A kisebbségekhez is fordulok, sőt azokhoz a kisebbségekhez is, akik a nehéz időkben rosszdívatukról tettek tanúsá- got népünk iránt. Ne feledjék, hogy ke- vesen vannak és a vezetésre elsősorban azok hívatottak, akik sokan vannak. Ne feledjék, hogy itt román hazában élnek, s parancsainak engedelmeskedniök kell.

Miután így a magyar „kisebbségek” rö- viden vizsgált, Ilie Lazar — akinek múlt- beli antiszemita magatartására nagyon is jól emlékszünk — rövid mondatban „elín- tézi” a zsidók ügyét is.

— Azt akarjuk — nyilvánította ki Ilie Lazar —, hogy minden falunak legyen meg „a maga hegye”, ahová a falusiak kiküldhessék állataikat, hogy azokkal sem a szelstyei Stern, sem a borsai Kind ne spekulálhasson.

Mindenesetre jó lenne, ha minden fa- lunak volna „egy hegye” és az is jó volna, ha a falusiak állataival senki sem speku- lálhatna, de Maniu és Bratianu s a köré- jük csoportosuló szabotáló üzerek kikkje sem.

Nem lakoltathatók ki a Romániában élő külföldi állampolgárok

BUKAREST. — Lucretiu Patrascanu igazságügyminiszter a kormányhoz beér- kezett diplomáciai jegyzékek, valamint a politikai és szakmai szervezetek előter- jesztései alapján úgy határozott, hogy fel- függeszti mindazoknak a kiköltöztési végzéseknél a végrehajtását, amelyeket az országban tartózkodó külföldi állam- polgárok kiköltöztetése ügyében az 1946 május 4-iki lakástörvény 3. szakasza ér- telmében meghoztak.

Ez a törvényszakasz úgy intézkedik, hogy a külföldi állampolgárok nem tar- thatnak igényt a lakbérleti szerződések törvényes meghosszabbítására.

A Szovjetunió 20 milliárd rubeles belső kölcsönét 7 nap alatt tuljegyzték

MOSZKVA. — A Szovjetunió pénzügy- minisztériuma hivatalosan közölte, hogy az ország újjáépítését és a Szovjetunió nemzet- gazdasági életének fejlesztését célzó 20 mil- liárd rubel belső kölcsön kibocsátásáról szóló, május 4-én kelet felhívást 7 nap alatt nemcsak lefedezték, hanem jelentősen túl is jegyezték, mert a lejegyztet összeg 21 mil- liárd 817 millió 963 ezer rubelre rug.

A Szovjetunió pénzügyminisztere a tul- jegyzésre való tekintettel május 12-én a kölcsönjegyzést a Szocialista Szövetséges Köztársaságok egész területén beszüntette.

Az állam is kérheti a magán- tisztviselők elbocsátását

BUKAREST. — Azt a törvényt, amely- nek értelmében munkásokat állásukból el- bocsátani nem lehet, Lotar Radaceanu munkaügyi miniszter a magántisztviselők- re vonatkozóan újabb rendelettel módosi- totta.

A rendelet értelmében a magántisztvi- selők elbocsátását az illetékes tartományi vagy helyi munkafelügyelőségen keresztül az alábbiak kérhetik:

a) Az illetékes vállalatok vagy intéz- mények tulajdonosai; b) az állami ható- ságok azokon a minisztériumokon keresz- tül, amelyek alá tartoznak; c) azok a szakszervezetek, amelyek a szakszervez- tekről szóló 1945 január 21-iki törvény alapján létesültek

Az üzemi bizottságok a magántisztvi- selőkre vonatkozó elbocsátási javaslatu- kat csak az illetékes szakszervezeteken keresztül nyújthatják be.

A kérvényeket a bizonyítványokkal együtt, valamint az üzemi bizottság, vagy az illetékes szakszervezet, illetőleg a fe- gyelmi bizottság idevágó javaslatával együtt kell benyújtani az illetékes tarto- mányi vagy helyi munkafelügyelőségek- nek.

A munkafelügyelőnek joga van az ügyet kivizsgálni, de az elbocsátási kérvény be- lktatásától számított 30 napon belül a kérvény sorsáról köteles dönteni.

Hölgyeim! Akarják, hogy ruhá- juk két nap alatt elkészüljön?

Akkor forduljanak bizalommal

BOLONINÉHEZ,

kiolcsón, szépen és gyorsan varr.

Budai Nagy Antal-utca 12

